

Bas (33) maakt gebruik van sekszorg: 'Ik wilde ook seks ervaren, zonder schaamte'

Iedereen die zelf van seks geniet, kan het gebruik van sekszorg eigenlijk niet veroordelen, vindt Bas.

© Getty

Door een vroeggeboorte zit Bas (33) in een rolstoel. Hij kan maar één arm goed bewegen, staan of lopen gaat niet. Maar seksuele behoeftes heeft Bas net als ieder ander. Daarom maakt hij sinds een aantal jaar gebruik van sekszorg: hij betaalt vrouwen voor intimiteit. "Ik voel me nu een stuk zekerder."

Voordat Bas (niet zijn echte naam) voor het eerst met een seksverzorgende afspraak, was hij maagd. "Op een gegeven moment hoor je steeds meer mensen over seks. Ik had er helemaal geen ervaring mee en werd er steeds nieuwsgieriger naar", vertelt hij.

Eerste keer

"Ik had al eens iets gelezen over sekszorg, maar ik was niet van plan om er

zelf gebruik van te maken. Daar was ik heel stellig in. Ik zit wel in een rolstoel, maar ik voel me niet gehandicapt. Ik dacht dat het me wel op een reguliere manier zou lukken om een partner te vinden. En dat denk ik nog steeds. Maar ik bedacht me dat het wel kan helpen om al wat ervaring te hebben op seksueel gebied."

Een intakegesprek kan geen kwaad, dacht hij. Zodoende ontving hij thuis iemand van [FleksZorg](#), gespecialiseerd in sekszorg voor mensen met een beperking. Anders dan wanneer Bas een escort of prostituee zou inhuren, kon hij niet op uiterlijk selecteren. "Het is niet zo dat je een catalogus kan doorbladeren om een vrouw van je gading uit te zoeken."

Bas had reacties verwacht als: 'Hij gaat naar de hoeren, wat een sneue lul'. Maar mensen reageren helemaal niet negatief.

Wel mocht hij een aantal wensen opgeven: man of vrouw, grote of kleine borsten, lang of kort haar. "Ik val op vrouwen en heb een voorkeur voor lang haar, maar verder denk ik niet in lijstjes met eigenschappen. Je weet pas of het goed voelt als je iemand kent of hebt gezien."

248 euro per afspraak

En het voelde goed, die eerste keer. Hij herinnert het zich nog goed. "Ze stelde me op mijn gemak, dat was heel fijn. Het voelde heel snel vertrouwd.

Dat verbaasde me, ik vond het vooraf spannender dan op het moment zelf."

Inmiddels is Bas vaste klant bij Flekszorg. Eens per maand maakt hij een afspraak. "Eigenlijk vind ik dat te weinig, maar het is vrij prijzig. Voor anderhalf uur betaal ik 248 euro. Als ik dat meerdere keren per maand wil doen, moet ik keuzes gaan maken. Dan wordt het: benzine tanken of seks?"

'Ik doe er niet benepen over'

Bas is 'selectief open' over het feit dat hij betaalt voor seks. "Ik heb mijn bus er niet mee bestickerd, maar ik doe er ook niet heel benepen over. Ik vind het iets normaals. Het valt me op dat iedereen die ik het vertel vooral heel nieuwsgierig is en het ook heel stoer vindt dat ik het doe. Ik had reacties verwacht als: 'Hij gaat naar de hoeren, wat een sneue lul'. Maar iedereen die van seks geniet, kan dit eigenlijk niet veroordelen. Of je moet er faliekant tegen zijn dat mensen betalen voor seks."

Hij vindt dat niemand seks onthouden zou moeten worden, puur vanwege lichamelijke beperkingen. "Ik werd er op een gegeven moment ongelukkig van dat ik niet wist wat seksualiteit inhield, terwijl ik het wel heel graag wilde ervaren. Het mooie aan sekszorg is dat je vrijelijk je seksualiteit kunt ontdekken zonder schaamte voor je lichaam."

'Aandacht-plus'

De 'reguliere' prostitutie heeft hem nooit getrokken. "Daar weet je nooit zeker of iemand het gedwongen doet of niet. Voor mijn gevoel is dat louche. Ik wil niet dat ik in stand houd dat iemand noodgedwongen haar lichaam verkoopt. Bij Flekszorg werken zzp'ers, die zelf kunnen aangeven of ze wel of geen afspraak willen maken. Het is minder schimmig, wat respectvoller. 'Aandacht-plus', noem ik het ook wel."

Dankzij sekszorg weet Bas wat seks is en wat niet. Dat geeft hem meer zelfvertrouwen.

Bas moet de prijzige sekszorg uit eigen zak betalen, maar hij zou niet anders willen. "Het is een principekwestie. Ik wil niet dat de belastingbetaler meebetaalt aan mijn seksuele genot. Ik verdien gewoon een goed salaris."

Voor mensen die niet de middelen hebben, zou er wel een vorm van ondersteuning moeten zijn, vindt hij. "Het is mooi dat je mensen die ervaring kan bieden als de maatschappij ze minder gunstig gezind is."

'Ik voel me zelfverzekerder'

De keuze voor de dienstverlening is Bas goed bevallen. "Ik voel me een stuk zekerder. Ik ben blij met de ervaring, ik weet nu wat seks is en wat het niet is. Seks *an sich* vind ik niet het allerbelangrijkst, het is meer de intimiteit en het samenzijn met een leuke vrouw."

Zijn seksuele behoeftes zijn in de regel niet anders dan die van de gemiddelde mens, zegt hij. "Het zou geen ding moeten zijn. Seksualiteit moet uit de taboesfeer. Het zou als normaal beschouwd moeten worden, maar dat is het kennelijk nog niet."

'Seks is een mensenrecht'

1,7 miljoen Nederlanders hebben een matige of ernstige beperking. Van hen bedient FleksZorg er momenteel zo'n 1.500. Zij zijn van alle leeftijden, vertelt oprichtster Loet Berkelmans. "Onze oudste cliënt is 104 jaar."

Bij FleksZorg zijn zo'n 60 zelfstandige seksverzorgenden aangesloten. Sekszorg bestaat niet alleen uit het hebben van seks met een cliënt: soms willen cliënten bijvoorbeeld leren hoe ze moeten masturberen, of hebben ze vooral behoefte aan aandacht en oprechte belangstelling.

Berkelmans werkte in de thuiszorg en merkte daar dat bij sommige cliënten de behoefte aan seks heel groot was. Maar daar invulling aan geven was binnen de reguliere zorg niet mogelijk. "Terwijl het wel hartstikke noodzakelijk is. Seks is een mensenrecht", zegt ze.

Onbekendheid en antipathie

Volgens wereldgezondheidsorganisatie WHO heeft ieder mens recht op 'het hoogst haalbare niveau van seksuele gezondheid, met inbegrip van toegang tot seksuologische en reproductieve gezondheidszorg.' "In Nederland wordt daar volgens Berkelmans veel te weinig mee gedaan. "Seks wordt nog steeds gezien als een vies woord. Als je een stijve nek hebt, doet niemand er raar over dat je naar de fysio gaat en dat het wordt vergoed uit algemene middelen. Maar als iemand die moeite heeft met het aangaan van relaties daar een oplossing voor zoekt, is dat ineens raar."

Het is hoog tijd dat sekszorg uit de taboesfeer komt en dat iedereen seksualiteit kan beleven, vindt ze. "Mensen doen er heel spastisch over. Er is zoveel onbekendheid en antipathie. Terwijl als je uitlegt wat het inhoudt, bijna iedereen zegt: 'moet kunnen'."

Om de taboes rondom sekszorg te doorbreken en de kwaliteit ervan te verbeteren, hebben Berkelmans en haar collega's een [steunfonds](#) opgericht. Daarmee hopen ze de overheid te stimuleren om sekszorg meer en beter te gaan vergoeden.